

המביא אשם פרק שישי כריתות

כו.

לברר עון. להודיע אם נעמאת: ולאדן לא יופר. אין קן שום כפרה אלא זו
עולה ערופה על הספק והריבות ההורג על הודאי: על יואלי מנרים. דמבי
אשר פדית (י) והרי כמה י"ב עברו עליהן ועדיין הן צריכין לכפרה
אם נמנא חלל ציניהם: יאז דרדטיס קרא. אף הודע גבי יחיד ונשיא וזכור
דלח צריכי כולה וכלה ציניהם: יאז דרדטיס קרא. אף הודע גבי יחיד ונשיא וזכור

מִהֶנָּה אוֹ הוֹדַע דָּלָה כִּרְכִּי כָל אִמָּה
דִּמְיִידָה לִּיה וְאֶפְּלוּ לֵאמֹר יוֹהִי:
וְכָל פִּרְיָה הַשֶּׁס־ הִנֵּי מְנַדִּיר כִּרְכִּי
דְּאִי כִסִּי וְגַם יִחִיד עֹלָם אִמָּה. יִחִיד
לִי יִדְעָה וְזִכְרִית שֶׁן כָּל הָאֵל שֶׁן
קִרְבִּנוּ נִקְבָּה אֶלֶל נִשְׂא דִּמְיִיתִי שְׁעִיר
זָכֵר בְּשֶׁלֶר עֲבִירֹתֵי יוֹ בְּזֹכֵר לֵב קִרְבִּנוּ
זָכֵר אִמָּה הַחֲמִידוּר שֶׁנֶּסֶקֶס נִמִּי לִי יִחִידִי
חֲמִידָה: שֶׁן לִנְשִׂא שֶׁן כָּל אִמָּה
בְּשִׁמְעִית פִּקּוּל. דִּמְלֵךְ לֵב מַעֲרִיד וְלֵב
מַעֲרִיד אֲחִיד: ⑤ נִשְׂאִי יֵשׁ עֲבֹדָה קִבְּבָה.
עֲבֹדָה זָרָה לִכְמִית עֲבֹדָה זָרָה:
וְכָל אִמָּה אֶחָד חֲמִידָה שְׁעִיר וְגַם

ונשיא ומשיח במשמע והקריבה עו בת
שנתה לחטאת: צבור אין חייבין פר

העולם דבר אלף על העולם דבר ששור
לשם צ"ד שחלז מותר עם שגגת מעשה
שאלנו דבר חבל על פישר: לא נכסוד
ידיעה ביחוד יוספי מנשיא וצבור.
הא ליכא למימר לריכא למימר ים למינן
וחור הדין כשאר דוכתי דכי אמרינן
מח לנשיא שכן אינו בשמיעת הקול
ליכא למימר צבור יוכיחו דהא שש
וצבור אינן בשמיעת הקול: לא נכסוד
דכי ציבור ולימי מייחיד ומנשיא. דהא
וגבי נמי ים אינן למינן מלך השם
דכי אמרינן מח לנשיא שכן ים בקרבנן
נקבה ליכא למימר יחיד יוכיח דהא
שמינן ים בקרבנן נקבה: הכי קרבנן
דמאי פרכס דאי משום יחידין כל קרבנן
נקבה צבור יוכיח דלוי נהרגנו נקבה

ואי משום דאינו בשגגת מעשה יחיד
יוכיח דישנו נמי בשגגת מעשה:

מה נכרך שכן אין עשויין נכסאסות
ואף על גב דהך פירכא לאו קולא
ושומרא היא הא אמריין ככל הצשר
(פולין קטו:) על מה הצד פרכין כל דהו:

הקבר האמור "נזיר חוטא" הוא מאי איכא למימר נזיר באכילת קדשים הוא) [אלא למיחל עליו נזירות טהרה יתית דהא כפר עלה יוה"כ דחטא שאינו מכיר בו אלא (אמר אביי) כועל מכיר בו רבא אמר סומא פה שעבר עליה יוה"כ וכו' אמר אביי הורב מכיר רבא וגו' רב פפא אמר אמר קרא 3 כפר לעמך ישראל וגו' אמרת חטא שאין מכיר בו אלא חמקום יוה"כ מכפר ת אמר לו זעירא לא מצית אמרת דנתיב קרא ידיעה קרא גבי יחיד הוה אמינא כולחון מיחיד לא אתאן גבי נשיא ונייתי הנך מנשיא יחיד מנשיא לא אתי אמר ביחיד שכן ישנו בשמיעת קול וצבור מנשיא לא תוב גבי צבור [ונייתי] יחיד ונשיא מינה איכא למיפרך מועשה ממדא ידיעה לא אתיא תיתי חרא ידיעה מתרת' יופרך מה לנשיא וצבור שכן אינן בשמיעת קול תאמר צבור ותיתי מדיעה דייחיד ונשיא איכא למיפרך מה אין בקרבן נקבה לא נכתוב גבי נשיא ותיתי מדיעה ל [ואינן חייבין אלא על העלם דבר כו'] 5 יחיד יוכיח ונו נקבה צבור יוכיח דאין בקרבנן נקבה עד דאית איא אם אינו ענין לגופיה דהא אתיא מיחיד וצבור מייתי חטאת אביי אמר אי דלא כתיב ידיעה גבי מה ליחיד וצבור שכן אין עשויון להשתנות תאמר בנשיא

[illegible]

ה מה שאין כן בנשיא ובצבור דמיייתי זכר ולא מצי יליף מיחיד ולהכי איצטריך להו ידי

למלימפסט לא מדרב דימי ולא מדאזי דשניוא דחיקה הוא דלכתי איבא
 דלמלימפער דעמיקרא: **אכל** ^א ידעי ביה כנון אשם ודאי שפיר ונדע
 דמחייב לגבוה ויבין דאפשר לשלם לא פטר ליה יום
 דהאפסירוס דבתשלומי ממון לא שייבא כפרה: אפרו ביה. דליבא מלקות

למפשטה לא מ' מדרב
מהא "חטא שאין מכיז
מכפר פ' ומינה חטא
המקום הוא דיוה"ב
מכפר ואמר רב תחי
משמיה דרבא חייבי
יה"כ ב' חייב פשיטא כ'

ואשמות ודאין סלקין
ממונא הוא אבל הכא
קמ"ל והא אגן תנן
ולא תעשה לו אשויא
דלא אתרו ביה אשויא
מצור"ע נז"ר סו"ה"כ
שעבר עליה יוה"כ י
עליה יוה"כ דחטא שא

הוא ¹³אמר רב הושעיא
טובאמאם ולר' שמעון

הַסֵּפֶק נִטְמָא סֶפֶק לֹא נִטְמָא דְּלִילוּ סֶפֶק
 מִזֵּד טַעַם כְּגוֹן דְּלֹאֵר הִרְיֵי נִזִּיר אִם
 תִּמְלֵךְ אֲשֵׁרִי נִזִּיר וְלֹא נִדְעָ לֵּךְ אִם נָא הִיא
 בִּצְת מִי אֲחֵרִי וְאֲמַנְיִי שֶׁאֵלֶּם אִם אִם
 וְיִרְעֵי עֲשׂוֹי נִזִּיר לִכְסוּף ^אוְלִסְקוֹן ^ב
 בִּיצֵא קִרְבֵּנו דַּמְנָן בְּפֶרֶק הִרְיֵי נִזִּיר
 הַגְּרוּבִירוֹת (מִיִּז יב.) ר' שִׁמְעוֹן אֲמַר
 הִזָּא אֲמַר לֹא הִיא נִזִּיר כִּיִּמְאָה הִרְיֵי
 נִזִּיר חֻבֵּה וְאִם לֹא הִרְיֵי נִזִּיר נִדְבָּה:
^אלֹא יִנְיִי. טַעַם הֵעוֹק בִּצְאָ עַל הַסֵּפֶק
 דְּלֹאֵרִינָן בְּמַסַּכְתָּ מִזֵּד בְּפֶרֶק שֶׁנִּזִּיר
 דִּמְיִינִי: יִנְיִי הוּאֵל הוּאֵל. שֶׁעִיר עֲלִמָּן
 בְּמַסַּכְתָּ תַעֲנִית בֶּפ' קִמָּה (דף יא.)
 שֶׁלֹּא נִטְמָא מִיִּיִּי. דֵּהָ אִיִּכְכֵּר לִיה
 אִיִּי סֶפֶק. סוּטָה. הִיִּי
 סוּטָה מִסֵּם דְּסֶפֶק הוּאֵל אִם נִטְמָאֵל אִם
 לֹא נִטְמָאֵל: לֹא פִיִּיִּי. מִנַּחֵם קִנְאוֹת:

אושעיא לכל ^ז חמאת ולא לכל מנאמא ולרבי אלעזר
 כי קא מייתי קרבן לאו לכפרה ^י מייתי ^ה ^ו (לאשתריו
 [הוא] אלא מעתה ספק סוטה שעבר עליה יור"כ לא
 במקום ^ט ^י אמר רבי הושעיא לכל חמאתם ולא לכל
 כי מתייא ^י לבתר עון קא אתיא אלא מעתה עגלה עו
 אמר אמר קרא ^י ולא רץ לא יכופר לדם אשר שפך בו
 ר' ראיה כפרה וז' שחפר על יוצאי מצרים ^י השתא
 אימא כי מתיידע ליה בתר יור"כ נמי לא ^י מייתי חמאת
 גבי ^י חמאת וגבי נשיא וגבי צבור ^י צריכי דאי כר
 דאיכא למיפרך ^י מה ליחיד בשכל קרבנו נקבה נכת
 דאיכא למיפרך מה לנשיא ^י שכן אין בשמיעת קול
 אתי דאיכא למיפרך מה לנשיא שכן בקרבנו נקבה ^י
 מה לצבור שכן מייתי אלא על משום דכר ע"ש שגג
 לא נכתוב ידיעה גבי יחיד ונכתוב וצבור איכא
 ביחיד שישנו בשמיעת קול לא נכתוב קרא ידיעה גב
 ליחיד ונשיא שכן יש ^ז בקרבן נקבה תאמר בצבור
 וצבור ^י מאי פרכת ואי משום דאינן בשמיעת
 (דאינו בשמיעת הקול) ואי משום דיש בכל קר
 להון ידיעה לא מחייב למא לי דכתיב ידיעה גבי ו
 תגהו ענין להיכא דמתיידע ליה בתר יום הכפורים
 נשיא מיחיד וצבור לא אתי משום דאיכא למיפרך

[illegible]

(א) שבעות כ': [לעיל יח.].
(ב) שבעות ת.א. [לעיל כפר.
(ג) שבעות ח. עקרון ט. מוטל
(ד) מ.א. [לעיל יומין א.] מי כ"ט,
(ה) תענית א. [ושם]. מי יר"ש ק"י
(ו) כפר כ"ט מוחל כ"ט ה"ה
תירוצא ש"ר שבעת ובע"ל אלף
המקום אשר חבי כ"ט וע"י ש"ק
שבעת (מ"ב ברכא). פ"י
תא"ר. (ז) אוריות ו.א. [מנחמדי
אשר פדית השתא וכו' כי אשת
כ"ט אוריות (ב"ב)
ש"ר אלף חדשי,
דברים ר"ש"ס. (ח) דף א.א.
(ט) דברים כא"ס. [סנהדרין יח.א.
(י) ומנחמדי ו.א.]

הגהות הב"ח

(א) גב' מיר י' וכו' לאו לפספס
מיימי אלא לאשתריו: (ב) שם
אמר אביו, י"ב אביו ורבא ממתי
קושא הינל: (ג) שם יתד וכו'
דשנו בשמעתא קולו ולי משום
דאין: (ד) רש"י ד"ה ולא
לפספס וכו' מיפספס בעער
לידה: (ה) ד"ה גב' וכו' שמוס
הסד' מ"אס' מ' אלא
לאשתריו דמנגנו:

רבינו גרשום

[illegible][illegible]

משום הכי לא מכפר בדבועל ואירי מכירין ומהא מנייה נקא לכפרה קא חזיא ליה אלא לא מכפרה ועבר עליה יוה"כ לא מכפר עליה יוה"כ דעגלא לא יליף דלא מכפר יוה"כ במבוקס עגלא שתכפר ועי יוצאי מצרים מכלל דכל יוה"כ שהיו ביתנים ידוה"כ כיפר עליו לגמרי. הנהו חד וחד דלמי מתייעד ליה בחר מיחד לא מצוי ילפי דאיכא

עין משפט
נר מצוה

בא א מיי פ"ג מהל' שגנות
הלכה ט:
בב ב מיי פט"ו שם הלכה א
[ופ"א מהל' מעשה
הקרצנות הל' טו]:
בג ג מיי פ"ב מהל' שגנות
הלכה א:

מורה אור השלם

1. וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מזבח השכן אתם בתוך שטמאתם. ויקרא טו טז

2. ולא תחניפו את הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא תחניף את הארץ ולא יארץ לא יכפר לדם אשר שפך בה כי אם בדם שפכו: במדבר לה לג

3. כפר לעמך ישראל אשר פדית ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר לדם: בראש ח ח

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

ממורה שאינו נקבה מכפרת יותר
טור כי מכחישן והוי אמינא בהא
את אלא בידיעה ודאי אבל יחיד
וקרא וחטאת מייתי בספק ידיעה
גן נקבה כו' שאין בקרבנן נקבה:
ס"א צבור יוכיח דאינו בשמיטת
לשיער לבן וטמא אות ל' נמחק:
להורות כי ראוי למחקו: (נח) נמי
לכל חד: ואי אמרת לכתוב

(א) ז"ל ספק יולדת, שעבר עליה יוה"כ כגון ספק וילד הפילה וספק רוח הפילה לא מימי שוב.